

รูปแบบการพัฒนาการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

สมัย พูลทอง* รปม. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต)
เจริญชัย คำแฝง* พร.ด. (ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค)
*สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาจากวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร 2)สร้างรูปแบบการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง 3)ประเมินรูปแบบ การดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบ และขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบ เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และPaired t-test ผลการวิจัยพบว่า 1)สภาพปัจจุบัน และปัญหาจากวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ด้านจิตใจคือความเครียด ด้านการศึกษาคือเสียโอกาสทางการศึกษา 2) รูปแบบการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง มีองค์ประกอบของรูปแบบ 6 ด้านได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไกการดำเนินงาน วิธีการดำเนินงาน การประเมินรูปแบบ และเงื่อนไขของความสำเร็จ 3)ผลการประเมินรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$)และคะแนนเฉลี่ยของ ความรู้การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง หลังดำเนินการ ($\bar{X}=13.43, SD=1.92$) สูงกว่าก่อนดำเนินการ ($\bar{X}=12.50, SD=2.73$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) การเปรียบเทียบผลของรูปแบบการพัฒนาการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง ก่อนดำเนินการ และหลังดำเนินการ พบว่า ตัวชี้วัดเรื่อง จำนวนวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร(นักเรียน โรงเรียนเชียงในพิทยาคาร) ก่อนดำเนินการคือในปี พ.ศ. 2555 =2 คน,ปี พ.ศ. 2556 =1 คน หลังดำเนินการ ปี พ.ศ. 2557 =0 คน ตัวชี้วัดเรื่อง อัตราวัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร(ระดับอำเภอ) ก่อนดำเนินการ คือในปี พ.ศ. 2555 =31.10%,ปี พ.ศ. 2556 =23.96% หลังดำเนินการ ปี พ.ศ. 2557 =18.19%

คำสำคัญ: การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิง,รูปแบบ